

uerfatur, minus graue crimen adulterio est. Sed Grassi...

78

Sed cum nos teneamus n. 65. poenam hanc non incurri absque iudicis sententia, non potest dari casus, quod res sit occulta...

Quot quaestiones disputanda sint. num. 1. Propuntur textus, quibus ingressus in monasteria interdicitur...

QUINTUPLEX est disputanda quaestio. Prima. Quibus personis hic ingressus interdicitur, & quid nomine monasterij monialium intelligatur...

QUARTIO prima. Quibus personis interdicitur ingressus in monasteria monialium, & quid nomine huiusmodi monasterij intelligatur. Praemitendum est, ingressum hunc interdicitur esse cap. periculoso in principio de statu regular. in 6. ibi. Nulli aliquatenus in honeste persona, nec etiam honeste...

Unde vero in hac prohibitionem comprehenduntur Reges, Reginae, Imperatores, Imperatrices, ac eorum filij haec prohibitionem comprehenduntur...

CAPVT XVI.

De clausura monialium quoad ingressum cuiuscumque personae in earum monasteria.

ingrediendo peccent, quamuis authores hoc confundant: cum enim rationis vsu careant, nec peccati, nec censurae contrahendae participes esse possunt...

Verum dicendum est, praedictam prohibitionem minime ad pueros nondum rationis vsu adeptos extendi, ac proinde nullius culpa reos esse, qui causa eorum ingressus in monialia monasteria sunt. Ducor, quod etiam textus Tridentini videatur prima facie eos comprehendere...

Quidam tamen ex his Doctoribus censent, non licere ingressum puellarum sex annos excedentium, secus si eos non excedant, quia consentit vsu rationis iam potiri. Sic Manuel in eo motu proprio, n. 12. Sorbus allegatus num. praecedenti...

In dubio autem, an pueri habeant rationis vsu necne, sic distinguendum est. Si septennes sunt, comprehenduntur haec prohibitio, secus si nondum septennes. Ducor, quod cum vsus rationis communiter septennio completo accidit, is in dubio ante eam aetatem non praesumitur...

Secunda difficultas est, an amens sub hac prohibitionem contineatur? Videtur enim minime comprehendendi, cum rationis vsu careant, instar infantium...

Tertia difficultas est, an interdictus sit hic ingressus moniali ex legitima licentia egresse ad suo, vt si transferatur ad aliud monasterium? Lamas in methodo curat. in appendice, quam ponit in fine, in 5. n. ad fin. ait licitum esse, hanc monalem iter agentem admittere in hospitium cuiuscumque monasterij, siue eiusdem, siue alterius ordinis...

de illis, ac de infantibus, quia vtrique nec peccati, nec excommunicationis participes esse possunt. Quare dicit eam sententiam locum habere in amensibus lucida intervalla habentibus, quia peccare queunt, & excommunicationi subiacere. Sed tandem sententiam, quam verissimam reputo, amplectitur, dicens hos comprehendere, si pubertatem nati sint, sub hac prohibitionem. Quamuis enim ipsi culpa incapaces sint, eam tamen incurrent qui eorum ingressus causa fuerint, vt pote qui prohibitioni huic contraueniant. Ratio est, quia haec peccatum incitare queunt, occasionem peccandi alii praebendo, tumultum excitare, perturbare moniales, turpiter iocari, loqui vitiosa, iocosa, & vana, & alia id genus plura, religiois honestati, & decentiae valde diffusa. Atque ita docent Nauarrus comm. 4. n. 155. vers. 15. quatuor. Manuel utroque loco, Llamas, & Thomas Zerola vbi n. 5. allegati sunt.

Quarta difficultas est, quid nomine monasterij monialium comprehendatur, quando interdicitur hic ingressus. Breuiter respondetur, idem profus dicendum esse, quod diximus e. praeced. a n. 6. vsque ad n. 9. de limitibus, quos egredi non est permittitur monialibus: si enim intra illos limites ingrediatur extraneus, aduersatur huic ingressui prohibitioni, secus si eam solam pariter ingrediat, ad quam monialibus exire permittitur non est, quia, vt optime ait Manuel quae. regular. tomo 1. quae. 46.

Ceterum quadruplex casus distinguendus est. Primus est, quando monialis eiusdem ordinis, & habitus iter agens accederet in hospitium admittenda. Et tunc existimo veram esse praecedentem sententiam, atque adeo nulla alia causa, nec petita superioris licentia integrum esse Abbatissae hanc monalem admittere, cum non censetur extranea, cum sit eiusdem ordinis, & habitus. Arque ideo prohibito ingressus personarum extranearum in monialium monasteria, qualis est ista, non comprehendit hanc monalem. Secundus casus est, quando in aliqua peculiari domo esset, atque sanitate recuperaret, velletque gratia animi recreandi, aut moniales inuisendi, ingredi aliud monasterium eiusdem ordinis, vel habitus, quod eo in loco esset. Et tunc idem credo, quod in casu praecedenti, propter rationem in eo traditam. Tertius est, quando iter agendo, non esset monasterium eiusdem ordinis, vel habitus in eo loco, aut si esset, moniales nollet eam admittere, nec reperiretur domus, in qua commodè noctem ducere posset. Et tunc existimo legitimum esse causam, vt ex Praelati superioris illius monasterij licentia, quod diuersi ordinis, aut habitus est, possit intra illud, in hospitium admitti, quia religiosa charitas, quam inter personas religiosas maxime deest esse, honestasque status monialis illius id petat. At absque praedicta licentia id non liceat, quia cum diuersi ordinis monialis sit, est reuera respectu illius monasterij extranea. Vltimus casus est, quando solum gratia animi recreandi, aut monialis cognata inuisenda, vellet illud iterari ordinis, aut habitus monasterium ingredi. Et tunc non existimo esse iustam ingressus causam, nec superiorum posse ex hac causa licentiam concedere, quod reuera sit respectu illius monasterij extranea. Quare sicut respectu aliarum personarum extranearum, haec non est iusta causa; ita nec respectu huius monialis, eo vel maxime quod per cancellorum fenestellam, aut crates monasterij potest cognatam inuisere, & alloqui.

Quarta difficultas est, quid nomine monasterij monialium comprehendatur, quando interdicitur hic ingressus. Breuiter respondetur, idem profus dicendum esse, quod diximus e. praeced. a n. 6. vsque ad n. 9. de limitibus, quos egredi non est permittitur monialibus: si enim intra illos limites ingrediatur extraneus, aduersatur huic ingressui prohibitioni, secus si eam solam pariter ingrediat, ad quam monialibus exire permittitur non est, quia, vt optime ait Manuel quae. regular. tomo 1. quae. 46.

